

Rödl & Partner

NEWSLETTER ČESKÁ REPUBLIKA

Vydání:
Květen
Červen
2019

MANDANTENBRIEF

Informace o právu, daních a ekonomice
v České republice

www.roedl.com/cz

Právnická firma
roku 2012–2018

Obsah:

→ Právo aktuálně

- Podceňovat kontroly plnění povinností dle GDPR se nevyplatí
 - Zajištění nároků při transakcích
-

→ Daně aktuálně

- Transfer pricing a sekundární úprava základu daně
 - Legislativa / Správce daně nesmí zdržovat nespornou část nadměrného odpočtu
 - Judikatura / Náhradu za dovolenou zaměstnanců lze zahrnout do nákladů na výzkum a vývoj
-

→ Rödl & Partner Intern

- Odborné akce / Připravujeme pro Vás: květen–červen 2019

→ Právo aktuálně

Podceňovat kontroly plnění povinností dle GDPR se nevyplatí

Pavel Koukal
Rödl & Partner Praha

Poměrně krátce po nabytí účinnosti obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR, DSGVO) a související implementaci jeho základních požadavků nastala u velké části obchodních společností jakožto správců osobních údajů určitá apatie a dojem, že takto provedenými opatřeními již mají v zásadě splněno, a na GDPR tak lze na poměrně dlouhou dobu zapomenout.

K 25. květnu 2018 anebo o něco později byly vydány příslušné interní směrnice, v lepším případě došlo k vypracování i dalších částí dokumentace zpracování a ochrany osobních údajů a byla formálně zavedena anebo více či méně i prakticky realizována některá organizační a technická opatření k zabezpečení osobních údajů. V tomto směru si přitom jen poměrně málo správců z řad společností v rámci soukromého sektoru uvědomilo zásadní změnu přístupu ke zpracování a ochraně osobních údajů, kterou s sebou GDPR přineslo.

Touto zásadní změnou je skutečnost, že implementace požadavků GDPR je ve své podstatě dlouhodobý a dynamický interní proces, který se neustále vyvíjí, a správci osobních údajů musí průběžně a operativně reagovat jak na vnitřní změny účelů, rozsahu a způsobů zpracování osobních údajů, tak i na postupně se rozvíjející výkladovou praxi Evropského sboru pro ochranu osobních údajů a vnitrostátních dozorových úřadů, jakož i související tzv. best practice.

Tato skutečnost je nyní v České republice o to významnější, že v březnu tohoto roku byl konečně přijat i nový zákon o zpracování osobních údajů, který svým obsahem představuje zejména tzv. adaptační právní předpis navazující na obecné nařízení o ochraně osobních údajů. Nový zákon tak se značným časovým odstupem přinesl společně s GDPR pro Českou republiku úplnou a komplexní právní úpravu ochrany osobních údajů, včetně úpravy příslušných procesních ustanovení a nástrojů pro Úřad pro ochranu osobních údajů. Mezi ně přitom patří zejména oprávnění ukládat opatření k odstranění nedostatků (nápravná opatření) a pokuty za přestupky.

V souvislosti s touto novou situací je proto třeba z pohledu obchodních korporací jakožto správců osobních údajů do budoucna počítat i se změnami v dosavadním, vůči správcům osobních údajů spíše vstřícném přístupu Úřadu pro ochranu osobních údajů, který po účinnosti GDPR dlouho kladl důraz zejména na své informační a preventivně zaměřené aktivity. Ačkoliv Úřad již i v posledních měsících vedl řadu šetření stížností a případně i kontrol týkajících se porušení povinností při zpracování a ochraně osobních údajů, tak se tato šetření v převážné míře týkala spíše dílčích otázek, jako byly záležitosti spojené s oznamováním porušení zabezpečení osobních údajů, zasláním obchodních sdělení apod.

Na základě zákona o zpracování osobních údajů však Úřad získal významná procesní oprávnění pro prosazování právních požadavků a povinností správců osobních údajů dle GDPR, a to v souvislosti s novými skutkovými podstatami přestupků na úseku zpracování osobních údajů, které jsou upraveny v ustanoveních § 61 až § 65 zákona. Z hlediska podnikatelské veřejnosti je přitom klíčová skutková podstata přestupku podle § 62 zákona, tj. přestupku, jehož se správce nebo zpracovatel dopustí tím, že poruší zde uvedené povinnosti podle dotčených ustanovení GDPR.

Zde je třeba zdůraznit, že zákonné omezení maximální výše pokuty za tento přestupek do 10.000.000 Kč se vztahuje pouze na orgány veřejné moci a veřejné subjekty, nikoliv již ale na podnikatelské subjekty, u kterých lze obecně uložit pokutu dle článku 83 odst. 6 GDPR, tj. až do výše 20.000.000 EUR, popř. až do výše 4 % celkového ročního obrátu celosvětově. Ačkoliv lze předpokládat, že rozhodovací praxe Úřadu se bude v tomto směru postupně vyvíjet a že pokuty ukládané za porušení povinností dle GDPR a zákona zpočátku nebudou příliš vysoké, tak tato praxe se bude časem nepochybně měnit a postih zpříšňovat.

V tomto směru je třeba kromě jiného počítat i s tím, že ačkoliv v rámci Evropské unie nebudou zavedeny jednotné procesní postupy pro postih porušení povinností dle GDPR, přesto se budou vnitrostátní dozorové úřady do jisté míry vzájemně ovlivňovat a z hlediska věcného výkla-

du GDPR pak řídit závaznými pokyny Evropského sboru pro ochranu osobních údajů. V řadě případů již byla v členských státech EU vydána rozhodnutí příslušných dozorových úřadů, která uložila za porušení povinností dle GDPR velmi vysoké pokuty.

Nejedná se přitom zdaleka jen o specifický a do značné míry výjimečný případ rozhodnutí francouzského dozorového úřadu (CNIL) z ledna letošního roku ve věci Google LLC, kdy byla uložena pokuta ve výši 50 miliónů Eur, ale i o další, v zásadě již „standardní případy“ řešené jinými dozorovými úřady. Zde lze uvést například rozhodnutí portugalského dozorového úřadu ve věci poskytovatele zdravotních služeb (pokuta 150 tisíc Eur) anebo pokutu ve výši 250 tisíc Eur uloženou polským dozorovým úřadem za nesplnění informačních povinností správce.

V konkrétních souvislostech aktuálního stavu prosazování požadavků GDPR v České republice však primárně prozatím nejde ani tak o vlastní výši pokut za porušení příslušných právních povinností, jako spíše o potřebu si uvědomit, že se dosavadní stav „doby klidu“ na straně správců osobních údajů začíná postupně měnit, a tuto zásadní změnu

v rámci fungování obchodních společností příslušným způsobem reflektovat a interně zohledňovat.

Další období již totiž bude nepochybně dále spojeno s průběžným a důsledným vymáháním a kontrolou plnění jednotlivých povinností při zpracování a ochraně osobních údajů. Bude to přitom pro správce mj. znamenat i nutnost průběžně vyhodnocovat a aktualizovat dosud přijaté postupy, nástroje a opatření, a to i v návaznosti na výkladovou praxi Evropského sboru pro ochranu osobních údajů a na kontrolní činnost Úřadu pro ochranu osobních údajů, jež budou v této oblasti utvářet z větší části i tzv. best practice.

Kontakt pro další informace:

JUDr. Pavel Koukal
advokát
Associate Partner
T +420 236 163 720
E pavel.koukal@roedl.com

→ Právo aktuálně

Zajištění nároků při transakcích

Hans-Ulrich Theobald
Rödl & Partner Praha

Trh fúzí a akvizic (M&A) je v České republice i nadále aktivní, neboť podniky vzhledem k dlouhodobě nízkým úrokovým sazbám a politické a ekonomické nejistotě (BREXIT, obchodní válka mezi USA a Čínou) posilují své aktivity na evropském kontinentu.

Transakční poradci společnosti Rödl & Partner však zaznamenávají, že akvizice již nejsou uskutečňovány „za každou cenu“, ale že se transakční ceny ustálily na současné vysoké úrovni. Vyšší důraz je naopak kladen na zajištění případných nároků, které mohou v rámci akvizice vzniknout kupujícímu. Pro kupujícího je tato otázka klíčová, neboť případná rizika a z toho plynoucí odpovědnost přebírá (alespoň dočasně) prodávající, a bývá proto i po uskutečnění transakce pravidelně předmětem dlouhých diskuzí mezi stranami, jež mohou vyústit až v ukončení jednání.

Stále větší oblibě se u strategických investorů a středně velkých podniků těší vedle kla-

sických nástrojů k zajištění nároků, jako například zadržení části kupní ceny, uvolňování finančních prostředků prostřednictvím svěřenského účtu nebo záruky třetích osob (zpravidla bank nebo koncernových společností), institut pojištění M&A transakcí, který není úplnou novinkou. Přenesením rizik vyplývajících z prohlášení a záruk na pojistitele se řešení prostřednictvím svěřenských účtů, které je časově náročné, stává nadbytečným. V rámci pojištění má prodávající v případě uzavření transakce dále možnost zbavit se budoucí odpovědnosti za běžná rizika a přenést tuto odpovědnost na pojistitele.

Základem pro sjednání pojištění závazků vyplývajících z prohlášení a záruk, tzv. pojištění „W&I (warranty and indemnity)“, je včasné zakomponování tohoto konceptu do transakčního procesu, neboť předpokladem realizace tohoto řešení je, že pojišťovna a její poradci byli seznámeni se zprávou o due diligence. Po předložení zprávy pojišťovně budou pojišťovně a jejím poradcům sděleny informace o provádění due diligence a jejich závěrech, a to zpravidla v rámci telefonické konference.

Pojistitelná jsou v zásadě veškerá neznámá rizika vyplývající z katalogu záruk učiněných ohledně cílového objektu, v ojedinělých případech lze do pojistky zahrnout dokonce známá rizika, u kterých však lze s velkou pravděpodobností předpokládat, že nenastanou.

Na základě našich zkušeností lze s potěšením konstatovat, že zapojení příslušných makléřů a pojišťoven je časově nenáročné, z ekonomického hlediska však transakce musí splňovat určitý minimální limit, který by ospravedlňoval výši nákladů a pojistného.

V případě dalších dotazů neváhejte kontaktovat transakční poradce společnosti Rödl & Partner.

Kontakt pro další informace:

Hans-Ulrich Theobald
Rechtsanwalt a advokát
Partner

T +420 236 163 730

E hans-ulrich.theobald@roedl.com

→ Daně aktuálně

Transfer pricing a sekundární úprava základu daně

Petr Tomeš, Sabina Levá
Rödl & Partner Praha

Transfer pricing je většinou vnímán jako defenzivní oblast, kdy se snažíme najít vhodnou obhajobu tvorby vnitroskupinových cen před správcem daně. Je možné jej však využít i pro dosažení určité daňové úspory uvnitř skupiny, samozřejmě v souladu s legislativními předpisy.

Jednou z takových možností je takzvaná sekundární (či následná, zrcadlová) úprava základu daně, která může nastat po primární úpravě základu daně u subjektu na druhé straně vnitroskupinové transakce. Smyslem této úpravy je odstranění dvojího zdanění z upravené hodnoty základu daně.

Modelovým příkladem může být německá mateřská společnost, které bude ze strany německého správce daně při daňové kontrole zvýšen základ daně a potažmo doměřena daň z důvodu nesprávně nastavených cen výrobků nakupovaných od české dceřiné společnosti, případně z důvodu chybějících výnosů za poskytované vnitroskupinové služby či licence na užívání nemovitého majetku české dceřiné společnosti. V případě, že bude zahraničním správcem daně zjištěn rozdíl mezi cenami v těchto vnitroskupinových transakcích a cenami obvyklými na trhu a tento rozdíl nebude německou mateřskou společností uspokojivě vysvětlen a doložen, bude této společnosti zvýšen základ daně o vzniklý rozdíl, doměřena daň a ne-

malé daňové sankce. V tomto momentě dochází ke dvojímu zdanění upravené hodnoty cen / základu daně.

Možným způsobem, jak zabránit vzniku lému dvojímu zdanění je podat dodatečné daňové přiznání ze strany české společnosti a zrcadlově snížit základ daně o danou částku. Podání takového dodatečného daňového přiznání dává smysl v případě, že metodický postup správce daně v druhé zemi považujeme za správný a jsme schopni tento postup před českým správcem daně obhájit. Dodatečné přiznání proto musí být doplněno průvodním dopisem, který bude popisovat důvody podání dodatečného přiznání, metodiku nastavení převodních cen použitou zahraničním správcem daně, platební výměr na daň z příjmů v zemi primární úpravy základu daně a zprávu o kontrole zahraničního daňového subjektu. Dále doporučujeme správci daně předložit dokumentaci převodních cen, která bude obsahovat popis metodiky tvorby ceny v řízených transakcích mezi českým daňovým subjektem a zahraniční spojenou společností, které jsou předmětem primární úpravy základu daně. Předložením takovýchto dokumentů se výrazně zvýší šance, že český správce daně bude takovou úpravu akceptovat. V žádném případě nedává smysl podat dodatečné daňové přiznání bez precizního vysvětlení a prokázání.

Předpokladem pro takovouto sekundární úpravu základu daně je, aby Česká republika

měla uzavřenou smlouvu o zamezení dvojího zdanění se zemí, ve které proběhla primární úprava základu daně, a zároveň, aby původně nastavené ceny před primární úpravou nebyly daňovými správami kvalifikovány jako podvod. Důležité je si uvědomit, že v takovýchto případech postupujeme dle lhůt definovaných ve smlouvách o zamezení dvojího zdanění, příp. v arbitrážní konvenci, nikoliv dle lhůt definovaných českým daňovým řádem. Tzn., že i relativně starší období je možné opravit, protože tříletá lhůta pro sekundární úpravu (podání dodatečného příznání) počíná běžet od data vydání platebního výměru v zemi primární úpravy základu daně, nikoliv od data lhůty pro podání daňového příznání za dané období.

Pokud by nastala situace, že český správce daně nebude akceptovat dodatečné daňové příznání a metodiku převodních cen aplikovanou zahraničním správcem daně při primární úpravě základu daně, je možné vyvolat jednání obou daňových správ za účelem dosažení jejich vzájemné dohody.

V momentě, kdy by nedošlo k jejich dohodě, byl by případ řešen před arbitrážní komisí. V České republice však ještě nikdy nebyl žádný případ řešen dle arbitrážní konvence, ve všech pří-

padech bylo doposud mezi správci daně dosaženo vzájemné shody.

Tato problematika zatím není bohužel detailněji upravena v české daňové legislativě ani v podpůrných výkladových pokynech české finanční správy. Česká finanční správa však již připravuje pokyn, který by měl detailně upravovat pravidla pro sekundární úpravu základu daně (údajně by měl být zveřejněn v létě 2019).

Doporučujeme se v rámci nadnárodních společností tímto tématem intenzivně zabývat, protože může zajistit významné daňové úspory. S řešením takovýchto případů Vám budou naši odborníci na transferové ceny rádi nápomocni.

Kontakt pro další informace:

Ing. Petr Tomeš
daňový poradce
Associate Partner
T +420 236 163 750
E petr.tomes@roedl.com

→ Daně aktuálně

Legislativa

Klára Sauerová, Johana Cvrčková
Rödl & Partner Praha

SPRÁVCE DANĚ NESMÍ ZADRŽOVAT NESPORNOU ČÁST NADMĚRNÉHO ODPOČTU

V průběhu února 2019 spatřilo světlo světa dlouho očekávané rozhodnutí Ústavního soudu týkající se zadržování nadměrných odpočtů. Že by se blýskalo na lepší časy?

Ústavní soud vyhověl stížnosti společnosti Kovové profily, spol. s r.o. (dále jen „Společnost“) a zrušil původní rozsudky Nejvyššího správního soudu a Krajského soudu v Hradci Králové. Celý případ započal v roce 2015, kdy byla Společnost předmětem několika daňových kontrol ze strany správce daně, a to z důvodu podezření z účasti na karuselovém podvodu, jelikož se účastnila řetězové dodávky drahých kovů. V rámci těchto kontrol správce daně zadržel celou částku nadměrného odpočtu Společnosti, a to i ty čás-

ti, kterých se podezření z karuselového podvodu netýkalo, jelikož pocházely z jiné obchodní aktivity Společnosti. Zadržení celé částky nadměrného odpočtu za kontrolované zdaňovací období je v současnosti běžný postup.

Společnost se opakovaně snažila zúžit daňovou kontrolu pouze na sporné transakce, nicméně jí nebylo vyhověno, a to i přesto, že kontrolní orgán nevyslovil žádné pochybnosti týkající se ostatních zdanitelných plnění. Společnost proto podala ústavní stížnost proti tomuto postupu, jelikož měla za to, že správce daně takovým vedením daňové kontroly omezuje její základní vlastnické právo. Společnost mimo jiné namítala i skutečnost, že správce daně postupoval při daňové kontrole neúčelně a neefektivně a podnikal zbytečné kroky, přičemž nerespektoval základní zásady daňového řízení, a to především rychlost a hospodárnost.

Ústavní soud uvedl, že mu nepřísluší hodnotit předchozí rozsudky ve vztahu k dodržo-

vání zásad daňového řízení, a omezil se výhradně na zkoumání souladu mezi postupy správce daně a ostatních kontrolních orgánů a ústavně zaručenými právy, a to konkrétně na otázku ústavnosti zadržování nadměrného odpočtu s ohledem na právo vlastnit majetek, jež je zakotveno v Listině základních práv a svobod.

Ve svém nálezu zkonstatoval, že orgány veřejné moci musí při výkonu svých pravomocí co nejvíce respektovat ochranu základních práv jednotlivce a že dlouhodobé zadržování nadměrných odpočtů bezpochyby má přímé dopady na majetkové poměry plátce, který s těmito prostředky nemůže nakládat. Kromě toho daňový řád sice umožňuje správci daně prověřovat před vyměřením daně část plnění, o níž existují důvodné pochybnosti, ale nedává správci daně pravomoc zadržovat nespornou část nadměrného odpočtu společně s tou spornou.

Ústavní soud tedy dospěl k závěru, že do vlastnického práva Společnosti bylo v tomto případě zasaženo, a to bez zákonného opodstatnění. Správce daně v této situaci měl nadměrný odpočet rozdělit na část spornou a nespornou a tu nespornou bez dalšího Společnosti vyplatit. Správce daně nemá žádnou pravomoc zadržovat nespornou část nadměrného odpočtu.

Kontakt pro další informace:

Ing. Klára Sauerová
daňová poradkyně

T +420 236 163 280

E klara.sauerova@roedl.com

→ Daně aktuálně

Judikatura

Jakub Šotník
Rödl & Partner Praha

NÁHRADU ZA DOVOLENOU ZAMĚSTNANCŮ LZE ZAHRNOUT DO NÁKLADŮ NA VÝZKUM A VÝVOJ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodoval otázku, zda je náhrada za dovolenou zaměstnanců pracujících na projektu výzkumu a vývoje zahrnuta pod odčitatelnou položku dle § 34 odst. 4 zákona o daních z příjmů. Krajský soud se v této věci přiklonil k závěru, že tyto náklady lze podřadit pod uvedenou položku.

Krajský soud ve svém rozhodnutí zdůraznil, že účelem odpočtu na podporu výzkumu a vývoje je podpora aktivit, které daňové subjekty v rámci výzkumu a vývoje vyvíjejí. Podstatou tohoto zvýhodnění je dle názoru soudu možnost zvláštního uplatnění výdajů, které daňové subjekty v této oblasti vynaložily, čímž dochází k dvojímu uplatnění příslušných nákladů, neboť náklady na výzkum a vývoj si mohou daňové subjekty uplatnit jednou jako náklad dle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů a podruhé ve formě položky odčitatelné od základu daně. Krajský soud v této souvislosti odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, když konstatoval, že smyslem poskytnutí této výhody daňovému subjektu je podpora zájmu státu na pro-

vádění výzkumu a vývoje také ze strany podnikatelských subjektů.

Krajský soud proto odmítl argumentaci správce daně, podle které lze mezi náklady podřaditelné pod odčitatelnou položku zahrnout pouze náklady, které splňují podmínku, že byly vynaloženy v přímé souvislosti s řešením projektu výzkumu a vývoje, tj. náklady na mzdy. Dle správce daně se totiž zaměstnanci během své dovolené nepodílí na realizaci projektů výzkumu a vývoje, přičemž správce daně v této souvislosti poukázal na pokyn D-288, který jako osobní náklady uvádí výslovně pouze mzdu zaměstnanců, nikoli náhradu mzdy za dovolenou.

Právě odlišný přístup k nákladům na mzdu a nákladům na náhrady za dovolenou krajský soud odmítl a uvedl, že je nasnadě, že daňový subjekt musí za účelem realizace výzkumu a vývoje přijmout zaměstnance, u nichž musí vynakládat nejenom výdaje na jejich mzdy či platy, ale také další související výdaje, které zahrnují rovněž náhrady za dovolenou. Krajský soud poznamenal, že čas strávený zaměstnancem na dovolené je nezbytný k tomu, aby tento zaměstnanec mohl plnit úkoly při realizaci projektů výzkumu a vývoje.

V neposlední řadě vycházel krajský soud ve svém rozsudku rovněž ze zákonného vymezení odpočtu na podporu výzkumu a vývoje, z něhož ni-

jak nevyplývá, že by jeho uplatnění bylo povoleno v případě výdajů na mzdy a vyloučeno v případě výdajů na náhrady mzdy za dovolenou. Naopak dle krajského soudu obsahuje ustanovení zákona o daních z příjmů výčet výdajů, na které nelze tento odpočet uplatnit, avšak výdaje na náhradu mzdy v tomto výčtu uvedeny nejsou.

Kontakt pro další informace:

Mgr. Jakub Šotník
advokát

Associate Partner

T +420 236 163 210

E jakub.sotnik@roedl.com

→ Rödl & Partner Intern

Odborné akce / Připravujeme pro Vás: květen–červen 2019

Jana Švédová
Rödl & Partner Praha

KVĚTEN

AKTUÁLNÍ OTÁZKY POUŽITÍ ÚMLUVY CMR VE
VNITROSTÁTNÍ SILNIČNÍ NÁKLADNÍ PŘEPRAVĚ
16. května 2019, Právnická fakulta Univerzity
Karlovy Praha
Pořádá: Česká společnost pro dopravní právo
Přednáší: Alice Kubová Bártková

SPECIALISTA CORPORATE COMPLIANCE
A COMPLIANCE MANAGEMENT SYSTÉMU
V PODNIKOVÉ PRAXI

20. a 30. května 2019, Praha

Pořádá: Rödl & Partner ve spolupráci s Verlag
Dashöfer

Přednáší: Pavel Koukal

CO NOVÉHO V KORPORÁTNÍ COMPLIANCE
(2019)

22. května 2019, konferenční sál Rödl & Partner
Praha

Pořádá: Rödl & Partner ve spolupráci se
Sdružením pro Compliance a Českou
Compliance Asociací
Přednáší: Pavel Koukal a hosté

SOUKROMÉ PRÁVO 2019

22. května 2019, Brno
Pořádá: epravo.cz
Přednáší: Monika Novotná (za Rödl & Partner)

CO NOVÉHO V KORPORÁTNÍ COMPLIANCE (2019)

28. května 2019, Praha
Pořádá: Rödl & Partner ve spolupráci
s Bankovním institutem, VŠFS
Přednáší: Pavel Koukal

ČERVEN

CORPORATE COMPLIANCE

4. června 2019, Praha
Pořádá: Rödl & Partner ve spolupráci s Verlag
Dashöfer
Přednáší: Pavel Koukal
pro klienty Rödl & Partner sleva ve výši
15 % po zadání kódu **19RODL15**

JAK SPRÁVNĚ SKONČIT PRACOVNÍ POMĚR

4. června 2019, Praha
Pořádá: DTIHK ve spolupráci s Rödl & Partner
Přednáší: Václav Vlk, Eva Blechová
pro klienty Rödl & Partner zvýhodněná
cena ve výši jako členům DTIHK

POSKYTOVÁNÍ TZV. BALÍČKOVÝCH
SLUŽEB ZASÍLATELEM. POHLED ČESKÉ
A EVROPSKÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY A JUDIKATURY
K PROBLEMATICE POŠTOVNÍCH SLUŽEB
5. června 2019, konferenční sál Rödl & Partner
Praha

Pořádá: Rödl & Partner
Přednáší: Alice Kubová Bártková

SLOWAKEI & TSCHECHIEN / LOKALES ARBEITSRECHT & ENTSENDUNG

6. června 2019, Vídeň
Pořádá: ICC Austria Seminare – Außenhandel
& Recht ve spolupráci s Rödl & Partner
Přednáší: Alena Klikar, Zuzana Bzdúšková,
Andreas Baumann

PRACOVNÍ PRÁVO V PODNIKOVÉ PRAXI

7. června 2019, konferenční sál Rödl & Partner
Brno
Pořádá: Rödl & Partner
Přednáší: František Geršl, Markéta Slavičinská

-jsv-

http://www.roedl.net/cz/cz/akce/aktualni_akce.html

Impresum

MANDANTENBRIEF ČESKÁ REPUBLIKA
KVĚTEN/ČERVEN 2019, MK ČR E 16542

Vydavatel:

Rödl & Partner Consulting, s.r.o.
Platněřská 2, 110 00 Praha 1
T +420 236 163 111
www.roedl.com/cz

Redakce:

Ing. Jana Švédová
jana.svedova@roedl.com

Layout/Sazba:

Rödl & Partner
publikace@roedl.com

Tento newsletter je nezávaznou informační brožurou a slouží obecným informačním účelům. Nepředstavuje právní, daňové ani podnikové poradenství, jeho cílem není ani nahrazení individuálního poradenství. Při zpracování newsletteru se společnost Rödl & Partner snaží o maximální pečlivost, nemůže ale převzít odpovědnost za správnost, aktuálnost a úplnost informací. Protože se zde obsažené informace nezabývají konkrétními tématy jednotlivých fyzických nebo právnických osob, měl by si klient požadované informace vždy ověřit poradenskou zakázkou. Rödl & Partner nepřijímá odpovědnost za rozhodnutí, která čtenáři na základě článků newsletteru učiní. Naši poradci jsou Vám rádi k dispozici.

Veškerý obsah newsletterů zveřejněný na internetu včetně odborných informací je duševním vlastnictvím společnosti Rödl & Partner a je chráněn autorskými právy. Uživatelé mohou obsah newsletterů stahovat, tisknout nebo kopírovat pouze pro vlastní potřebu. Jakékoli změny, rozmnožování, šíření nebo sdělování tohoto obsahu nebo jeho částí veřejnosti, ať už online nebo offline, vyžadují předchozího písemného souhlasu společnosti Rödl & Partner.